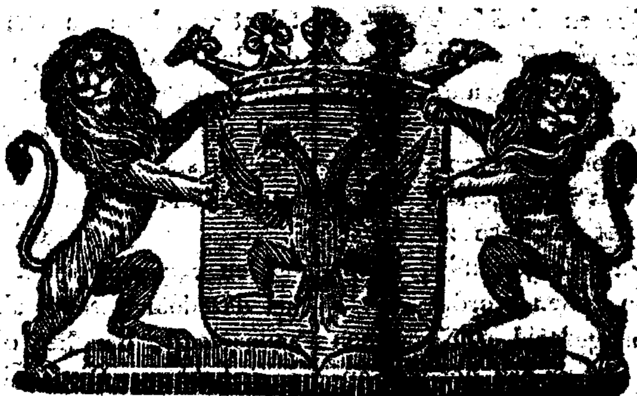
A°. 1827. N°. 13.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 30 Januarij.

BEKENDSCHRIFT.

Wij Mr. *Cornelis Felix van Maanen*, Minister van Justitie, als door Zijne Majesteit bij voortduring belast met de waarneming der functien van Eersten President van het Hoog Geregtshof in 's Gravenhage,

Bevelen, uit krachte van de wet, dat de Assises in de provincie Gelderland, voor het eerste vierendeel jaars van den jare 1827, zullen geopend worden te Arnhem op maandag den 19. Maart eerstkomende, des morgens ten tien ure, op den voet bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der publicatie van den 11. December 1813.

Benoemen, om [illegible], jonkheer Mr. *Jan de la Bassecour Caan*, raad in bovengemeld Hoog Geregtshof;

En gelasten, dat deze ter diligentie van den heer Prokureur-Generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan te Brussel, den 29. December 1826.

VAN MAANEN,

Van wege den Heer eersten President,

De fungerende eerste Griffier van het Hoog Geregtshof,

J. H. SPEIRMAN.

KONSTANTINOPEL, den 27. December.

De Turksche gevolmagtigden bij de onderhandelingen te Ackerman, *Hadi*-effendi en *Ibrahim*-effendi, zijn den 15. des avonds, met hun gevolg naar deze hoofdstad teruggekeerd. Twee dagen daarna, werden zij door den reis-effendi uitgenoodigd, zich bij de Porte te begeven, waar zij met bijzondere onderscheiding en welwillendheid werden ontvangen, en met hunne tolken en secretarissen *Esrar*-effendi en *Amik*-effendi, en den kessedar (beursdrager) van den eersten gevolmagtigden, met eerepelzen zijn omhangen geworden.

De zamenstelling van de nieuwe troepen wordt steeds met onafgebroken ijver voortgezet; gedurig komen uit de provincien nog nieuw aangeworvene manschappen in de hoofdstad aan, om aldaar in de regementen te worden ingedeeld en verder geoefend te worden. Zoo zijn er onlangs 1500 man uit Kutahija (in Klein-Azie) hier aangekomen, welke bij de troepen, die onder de bevelen van *Mohammed*-pacha staan, aan den Aziatischen oever van den Bosphorus, zijn ingelijfd geworden.

Een maatregel, die uit hoofde van deszelfs nieuwheid, opzien baart, is de opschrijving van alle Moslims van het mannelijke geslacht, zonder onderscheid van ouderdom, welke vóór eenige dagen in verscheiden wijken der hoofdstad, als in Kassim-Pacha, Galata en Pera, door de overigheid en hoofden dezer wijken is gedaan geworden. Men meent, dat het opmaken dezer lijsten ten behoeve van de militaire dienst heeft plaats gehad.

De talrijke, reeds sedert eenigen tijd geslotene koffijhuizen in Galata, welke voor de ledigangers tot verzamelplaats plagten te strekken, zijn thans geheel afgeschaft en de eigenaars daarvan uitgenoodigd, dezelve eene andere bestemming te geven. De firman, waarbij deze maatregel wordt bevolen, is den 17. dezer plegtig bekend gemaakt, ter gelegenheid dat de kapudan-pacha, die zich sedert zijne terugkomst van de vloot, bij de nieuwe inrigtingen zeer werkzaam betoont, een bezoek bij den Warwode van Galata heeft afgelegd. In het algemeen schijnt de regering voortaan niemand in de stad te willen dulden, die geen bedrijf of middelen van bestaan kan aantoonen.

De tegenwoordige gouverneur van Belgrado, *Abdurraham*-pacha, is tot stadhouder van Bosnie, en *Kavanos-Sadi-Hussein*-pacha, thans pacha van Janboli, tot pacha van Belgrado benoemd geworden, en het pachaliek van Janboli aan *Belenli-Mustapha*-pacha gegeven geworden.

WEENEN, den 19. Januarij.

De *Oostenrijksche Beobachter* meldt, dat hetgeen onlangs omtrent de hoogleeraren in Oostenrijk is opgegeven, hierop neder komt:

» Daar de ondervinding menigmaal heeft geleerd, dat proponenten, die bij het gehouden onderzoek goed hebben voldaan, des niet te min, bij eene werkelijke waarneming van het aan hen opgedragen ambt, aan de van hen opgevatte verwachting niet beantwoorden, zoo heeft Z. M. noodig geacht, het bevel te geven, dat voortaan de tot het openlijke leeraarsambt nieuw benoemde kandidaten, nog gedurende drie jaren, van den dag hunner aanstelling af gerekend, slechts als voorloopig benoemd, moeten beschouwd worden, en zich zullen moeten laten welgevallen, wanneer zij binnen dit tijdperk, niet tot het hun opgedragen ambt geschikt bevonden worden, daarvan zonder aanspraak op eenige schadeloosstelling of pensioen te worden ontslagen; daar en tegen, wanneer zij gedurende gemelde drie proefjaren hunne geschiktheid genoegzaam hebben doen blijken, zullen zij niet alleen in het hun opgedragen ambt worden bevestigd, maar hun ook de drie voorloopig volbragte dienstjaren, even zoo, als hadden zij dezelve in werkelijke dienst doorgebragt, worden aangerekend.

PARYS, den 24. Januarij.

Men leest in een zuidelijk dagblad, van den 19. dezer, het volgende artikel:

St. *Sebastiaan, den 11. Januarij.* De zaak der Portugeesche anticonstitutionnelen staat wanhopig. Men verzekert dat dezelve geslagen zijn, en dat de markies *van Chaves* verpligt is geweest, om met zijne troepen naar de grenzen terug te trekken en welras genoodzaakt zal worden, om naar Spanje weder te keeren, bij aldien hij aldaar door de Engelschen en Portugezen wordt aangetast. Andere brieven melden, dat de generaal *Silveira*, oom van *Chaves*, die alles bestuurt, het ontwerp gevormd heeft om de magt te verdeelen, dezelve in guerillas te herscheppen, de gebergten van het koningrijk te bezetten en eenen oorlog te voeren [illegible] hij onderschraagd door eene zeer groote volksmenigte, welke zich tegen de nieuwe orde van zaken heeft verklaard en de Engelschen verfoeit. In dat geval zal het een allervernielendste oorlog zijn. De Engelschen hebben getoond, en St. Sebastiaan weet dit zeer wel, dat zij hunnen bondgenooten nadeel weten toe te brengen, en wat zullen zij dan niet hunnen vijanden doen?

— De Portugesche opstandelingen bezetteden op den 3. Januarij de volgende stellingen.

Het middelpunt des legers, hetwelk uit Viseu is getrokken, was Mondiego overgetrokken en marscheerde regelregt op Santarem, latende Coimbra aan de regterhand. De linker flank, onder bevel van den brigadier *Magessi*, was werkzaam op een terrein, hetwelk korter bij de Spaansche grenzen ligt. Deszelfs verrigtingen zijn beter bekend. In de eerste dagen van Januarij, is hij nabij Castel Branco met de constitutionele troepen onder bevel van *Villaflor* handgemeen geweest. De uitslag van dit gevecht was de intogt van *Magessi* in Castel Branco. Deze stad is slechts 15 uren van Abrantes, welke Don *Miguel*, op den 3. Januarij, tot Koning heeft uitgeroepen. De opstand van Abrantes verleent den Koningsgezinden eenen doortogt op den linker oever van de Taag, alwaar reeds het gansche land tot aan Elvas toe in opstand is.

Van den 25. Januarij.

Men verzekert heden, dat de prins van *Polignac* weder als ambassadeur naar Londen zal terugkeeren.

— De persoon, die den prins van *Talleyrand* een vuistslag in het aangezigt gegeven heeft, is de markies *van Maubreuil.* Hij heeft zulks, volgens zijne verklaring gedaan, om den prins te noodzaken tot het geven van ophelderingen omtrent eene commissie, waarmede hij in 1814 is belast geweest. In 1814 heeft de markies, op hoogen last, der gewezen Koningin van Westfalen op reis de juwelen en het goud, die zij bij zich had, ontnomen, waarover hij in regten is vervolgd geworden en eindelijk tot gevangenis-straf veroordeeld, welke hij echter, door zich buiten 's lands te begeven, heeft weten te ontduiken.

— Volgens berigten uit Lissabon van den 12. dezer, had de graaf van *Villaflor*, die den 9. te Coruches-de-Beira was, de opstandelingen geslagen, die daarop waren teruggetrokken. Verscheidene militairen keerden terug onder de vanen, die zij verlaten hadden. Volgens eenen brief uit Lissabon, van den 13., had de raad van regentschap geweigerd, het opperbevel over de troepen aan den maarschalk *Beresford* te geven, uit hoofde hij een buitenlander is.

— Uit Madrid wordt den 15. Januarij geschreven, dat de koninklijke familie zich naar het kasteel van het Prado begeven heeft, om er den winter door te brengen. De minister *Calomarde* is haar derwaarts gevolgd; zijne ambtgenooten zullen er eenmaal in de week komen, om met den Koning te arbeiden. De generaal der Zwitsers is den 15. naar Frankrijk vertrokken. — Volgens brieven van de zuidelijke Spaansche grenzen, zijn een vrij aantal Spaansche militairen, die buiten dienst zijn, naar Portugal geweken. — In Neder-Andalusie hebben eenige onrustige bewegingen plaats gehad.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 24. Januarij.

Opening te half een ure. Men telt in de zaal 74 leden. De notulen van het verhandelde in de vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De heer *van de Poll*, benoemd lid voor de provincie Holland, neemt zitting, nadat zijne geloofsbrieven onderzocht en in orde waren bevonden, en na alvorens de beide bij de grondwet voorgeschrevene eeden te hebben afgelegd, in handen van den voorzitter, daartoe bij koninklijk besluit gemagtigd.

Ik heb, zegt de voorzitter, aan de Kamer mede te deelen een *ontwerp van wet, houdende de organisatie der regterlijke magt.* Daar hetzelve aan de afdeelingen van de maand Januarij moet worden verzonden, zal ik overgaan tot de vorming derzelve bij het lot.

De trekking geëindigd zijnde, verlaten de leden de zaal om zich bezig te houden met de benoeming der presidenten en vice-presidenten der afdeelingen en worden vervolgens als zoodanig geproclameerd.

Voor de 1. afdeeling, de heeren *le Clercq* en *Barthelemy.*

» » 2. » » » *de Secus* en *Fokkema.*

» » 3. » » » *Metelerkamp* en *van Crombrugghe.*

» » 4. » » » *Donker Curtius* en *de Meulenaer.*
— » » 5. » » » *le Hon* en *van der Goes.*
» » 6. » » » *Surmont de Volsberghe* en *de Rouck.*
» » 7. » » » *van Toulon* en *Loop.*

Nadat de koninklijke boodschap, betrekkelijk het ontwerp van de organisatie der regterlijke magt door den heer griffier was voorgelezen, vraagt de voorzitter of men ook de lezing verlangt van het ontwerp zelf en de daarbij behoorende stukken en staten. Niemand zulks begeerende, wordt besloten dat alle deze stukken naar de afdeelingen zullen worden gezonden, en daarenboven gedrukt en aan de leden rondgedeeld. (Naar men verneemt zoude het ontwerp van wet inhouden, dat er een hof van appel voor elke provincie zoude zijn, dus 18 hoven, waardoor eene vermeerdering van uitgaven van *f* 350,000 zoude worden veroorzaakt.)

Nog is ontvangen en ter tafel gebragt eene lijst der dispensatien, door Z. M. gedurende de afwezigheid van de Staten-Generaal aan onderscheiden personen verleend. Alle deze dispensatien zijn betrekkelijk tot verordeningen van het burgerlijk wetboek. De lijst zal worden gedrukt en aan de leden rondgedeeld.

De Eerste Kamer der Staten-Generaal brengt ter kennis der Tweede, dat zij zich heeft vereenigd 1°. met het ontwerp van wet, betrekkelijk de som van *f* 2,400,000, aan het amortisatie-syndicaat toegestaan, om, gedurende het jaar 1827, tot aankoop en aflossing der publieke schuld te worden besteed; 2°. met het ontwerp van wet, betrekkelijk de overschrijving van sommen van het tienjarig budget, van het eene hoofdstuk op het andere, ten gevolge der vereeniging van het departement voor de zaken van de Roomsch-Katholijke Eeredienst met dat van binnenlandsche zaken; 3°. met het ontwerp van wet, houdende voorloopige maatregelen ter voorziening in de buitengewone uitgaven en ontvangsten voor 1827. — Aangenomen voor notificatie.

Mevrouw de douairiere *van Heemstra* geeft kennis van het overlijden van haar man, lid der kamer. — Men zal haar op de gewone wijze antwoorden.

De heer *van Velzen* verontschuldigt zich wegens zijne afwezigheid, veroorzaakt door ongesteldheid. — Aangenomen voor notificatie.

Vijf verzoekschriften zijn bij de kamer ingekomen, het eerste behelst eene reclamatie tegen de wet van 26. Augustus 1822, op het binnenlandsch gedistilleerd; het tweede is van een inwoner van Antwerpen, die maatregelen verlangt om den koophandel te ondersteunen tegen de mededinging van de fabrieken in de gevangenhuizen opgerigt; het derde en vierde zijn van twee inwoners van Overijssel, welke dispensatie vragen van artikel 162 van het burgerlijk wetboek, ten einde met de zusters van hunne overledene vrouwen te mogen trouwen; het vijfde, eindelijk, is van den heer *de Stappers*, oud inspecteur der bosschen en thans eigenaar en redacteur van het dagblad *l'Independant;* de rekwestrant herhaalt een vorig verzoekschrift, aan de kamer ingezonden, betrekkelijk de demissie welke hij van zijnen post van inspecteur heeft ontvangen.

Alle deze stukken worden naar de commissie tot de petitien gezonden, welke verzocht wordt, in de eerstvolgende zitting deswege verslag te doen.

Aan de kamer wordt hulde gedaan van onderscheiden boekwerken, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst.

De centrale afdeeling brengt rapport uit wegens het ontwerp van wet op de schutterijen en wegens de toelating van den heer *de Bousies*, benoemd lid der kamer voor de provincie Henegouwen.

Na eene korte woordenwisseling, waaraan de heeren *Surmont de Volsberghe*, *Warin*, *Dotrenge* en *Trentesaux* deel nemen, wordt besloten dat de discussie wegens den heer *de Bousies* die van de wet op de schutterijen zal vooraf gaan en zal plaats hebben op aanstaanden Maandag, waarna de discussie wegens de laatstgemelde wet dadelijk een aanvang zal nemen. Uit het rapport der centrale afdeeling, aangaande die wet, blijkt, dat de voornaamste zwarigheid tegen dezelve nog steeds schijnt te zijn, de bepaling in artikel 23, waarbij gezegd wordt, dat „de schutterijen sterk zullen zijn *twee* man van iedere *honderd* zielen in elke gemeente." Men meent dat die sterkte te groot is.

De zitting wordt opgeheven ten twee ure en geadjourneerd, tot Maandag ten elf ure.

AMSTERDAM, den 29. Januarij.

Wij hebben den heer *Sigismund [illegible] Wilhelm Otto van Praun*, het zoogenaamde wonderkind, gehoord en [illegible]. Zoo als gewoonlijk bij het aankondigen van buitengewone talenten, was de verwachting hoog gespannen en men ziet dikwijls, dat eene al te groote hoop voor eene groote teleurstelling [illegible]. Dit was echter het geval in dezen niet. Wij begaven ons naar *Felix Meritis* met eene talrijke schare, om te hooren en verrukt te worden, en dat doel is gepasseerden Vrijdag avond door ons en, zoo wij vertrouwen, door de meeste aanwezigen bereikt. Het valt niet te ontkennen, dat de jeugdige leeftijd van den heer *von Praun* veel toebrengt tot de voldoening en bewondering, die zijne talenten te weeg brengen, en dezelve minder zouden geweest zijn, wanneer wij eenen man van gevorderde jaren voor ons gezien hadden, zoo als ons in het kunstminnend Amsterdam meermalen te beurt viel; want waar kan de buitenlandsche kunstenaar meer goedkeuring inoogsten dan daar, waar het echte genie ten allen tijde gehuldigd wordt. Hetgeen ons, behalve de meesterlijke behandeling van het instrument, het meest getroffen heeft, is de kracht, welke de beroemde *von Praun* op viool ten toon spreidt, die men van een' jongeling zijner jaren zelden verwachten kan. In één woord: wij keerden verrukt en getroffen ten onzent, en konden ons niet onthouden te bekennen, dat de loffelijke vermelding van de zeldzame begaafdheden en de buitengewone verdiensten van dezen jeugdigen Apollo, hem inderdaad den naam van wonderkind waardig maken. Wij hopen intusschen, dat het zoo hartelijk toegejuichte talent van hem en van vele andere buitenlanders, niets zal afdingen op den lof en de hulde, die wij aan onze inlandsche meesters en virtuozen niet minder verschuldigd zijn, en men ten gevalle der eersten de laatsten niet zal ter zijde stellen, die bij ons toch altijd op den hoogsten trap moeten staan, zullen wij den roem naar eisch handhaven, van nationale kunstminnaars en kunstbevorderaars te zijn. B.

GRONINGEN, den 25. Januarij.

Men verneemt, dat de zoo sterk en zoo spoedig ingevallen vorst en het daardoor veroorzaakte drijfijs, tot dus verre alle pogingen, dezerzijds aangewend, om het oorlogschip *de Waterloo* te hulp te komen, verijdeld hebben. Diensvolgens heeft geene der schepen, welke te Delfzijl zeilree lagen, de haven kunnen verlaten, en zijn de twee tjalkschepen, welke van daar den 20. dezer waren uitgezeild, vooral door het drijfijs, verhinderd geworden het linieschip te bereiken. Deze twee tjalkschepen bevonden zich den 22. wederom in het gezigt van Delfzijl, van rondsom bezet door het ijs en in eene gevaarlijke positie. Een dezer schepen, gevoerd bij schipper *H. H. Wolkammer*, heeft zich sedert in de bogt van *Watum* gered, en is het scheepsvolk aan wal gekomen; het andere, gevoerd bij schipper *H. H. Drenth*, hetwelk na twee malen geankerd te hebben, tot onder *Borkum* was gekomen, is door het drijfijs belet verder te zeilen en in hetzelve bezet geraakt, voorts met de eb weggeschoven tot voor het *Dukegat* aan de *Vierhuister riete*, alwaar hetzelve niet zonder gevaar is liggende. De vereischte maatregelen zijn dadelijk genomen, om, bij eventueel verlies van het schip, de manschap te redden.

Ook de visscherlieden, welke op den 20. van de Zoutkamp te hulpe waren uitgezeild, zijn op den 21. teruggekeerd, uit hoofde van de onstuimigheid van de Noordzee en de onmogelijkheid, om over het Groninger Wad te zeilen, ter zake van het weinige water en den verschrikkelijken ijsgang.

Inmiddels gaat men te Delfzijl ijverig voort met schepen op te tuigen en dezelve van ballast te voorzien, en deze zoo wel, als de visscherlieden te Zoutkamp, zullen, zoodra de gelegenheid het maar eenigzins toelaat, zich onverwijld naar de ligplaats van het oorlogschip begeven.

ARNHEM, den 28. Januarij.

Wij vinden ons in staat gesteld, om aan onze lezers mede te deelen het hier volgend

Uittreksel uit eenen brief, gedagteekend 24 Jan. 1827, aan boord van Z. M. schip Waterloo, *masteloos liggende op de hoogte van Borkum.*

Reeds den 19. heb ik geschreven, maar kon den brief niet aan wal krijgen, door welke ik zoo zeer verlangde, om de ongerustheid weg te nemen, die ligtelijk, door het aanspoelen van onze masten en sloep, bij U konde zijn ontstaan.

Naauwelijks een dag na ons uitzeilen, namelijk den 13., kregen wij den [illegible] storm, welke gij, op het land, zonder twijfel mede zult gevoeld hebben. De wind nam, gedurende den nacht, hand over hand toe. Het schip slingerde geweldig, en de masten raakten daardoor, zoo wel als door het rekken der hoofdtouwen, geheel los. Bijna van allen steun beroofd, kraakte dan ook de groote mast op twee plaatsen. Om denzelven te verligten, werd de groote steng gekapt. Deze nam de bezaansteng en de groote ra mede. Kortom, binnen den tijd van twee dagen verloren wij ons geheele tuig, behalve de bezaansmast, want de groote- en fokkemast woeijen ook weg, ondanks alle pogingen, tot derzelver behoud aangewend. Gelukkig dat wij, onder dit alles, geen spoor van lek gewaar werden, schoon voor het overige [illegible] veranderd.

Daar, in den storm, het tusschendek, waar de soldaten zich ophouden, vol water raakte, en liep, door het onophoudelijk slingeren, als een stroom [illegible] menschen, kooijen, watervaten, enz. is het, inderdaad onbegrijpelijk, dat wij maar een enkel man verloren hebben.

Onze redding hadden wij te danken aan de omstandigheid, dat wij, vóór het volslagen verlies van ons tuig, reeds zoo ver boven Texel en de verdere eilanden waren, dat wij, met het neerdrijven van de hemelhooge zee, eerst op de hoogte van de Eems genoodzaakt waren te ankeren, hetgeen wij bij mooi weer gedaan hebben.

De haast, waarmede wij moesten uitloopen, had het behoorlijk aanzetten van het want onmogelijk gemaakt, iets wat vooraf allernoodzakelijkst had moeten kunnen geschieden. Van daar het losslaan van de masten, enz. Hier kwam bij het buitengewoon sterk slingeren, hetgeen ook zeer veel tot onzen rampspoed heeft medegewerkt, en wel toegeschreven zal moeten worden aan het gemis van onze onderste batterij. Een nieuwe harde les aan ons gegeven, op het stuk van het gebruik van schepen tot een ander einde, als waartoe zij gebouwd [illegible] ons, bij slecht weer, kon overkomen [illegible]

Het is nog onzeker [illegible] Om met een noodtuig den terugtogt [illegible] voor ons niet zeer raadzaam.

[illegible] van den 29. Januarij.

[illegible] brief uit Groningen, van den 27. dezer, wordt het volgende gemeld:

De heer kapitein der infanterie *Imbijze van Batenburg*, is in den nacht van den 26. dezer door Groningen gepasseerd, belast met depêches van den heer kapitein ter zee *van Daalen*, [illegible] Zr. Ms. schip van oorlog *de Waterloo*.

Toen Zijn Ed. op den 24. gemeld [illegible] was aan boord alles redelijk wel en werden de ankers [illegible] zich naar Helgoland te begeven, hebbende men zich, in [illegible] van adsistentie, den tijd ten nutte gemaakt, tot het oprigten van noodmasten en zeilen.

Van een twintigtal [illegible] te Delfzijl opgetuigd, geprovianteerd en van ballast voorzien [illegible] slechts twee door het drijfijs heen in zee kunnen komen en [illegible] in het ijs bevangen, zoodat men niet zonder gevaar de [illegible] manschap gered heeft en voor het behoud der bodems zelve [illegible] is.

Den 25. [illegible] vaartuigen van de Zoutkamp andermaal, nadat de Z. O. wind de haven van het ijs had gezuiverd, in zee gestoken; terwijl men aldaar van het vertrek van *de Waterloo* nog onbewust was.

Alle de door den heer gouverneur met klem en overleg genomene maatregelen tot bijstand van *de Waterloo*, zijn dus, ongeacht de bereidvaardige en menschlievende medewerking van alle autoriteiten, en vooral van eene talrijke brave schippers- en visschers-schare, door de ingevallene sterke vorst vruchteloos gemaakt.

— In den nacht van den 26. op den 27. dezer, heeft zich het ijs in den Rijn vastgezet. Men gaat reeds te voet over de rivier.

— Men meldt uit Londen, den 23. dezer, dat de hertog *van Wellington* tot opperbevelhebber over de Britsche armee, in plaats van wijlen den hertog *van York*, benoemd is.

Mengelwerk.

STENOGRAPHIE EN TACHYGRAPHIE.

(*Vervolg*).

Onderzoeken wij nu of men door middel van de Stenographie *zoo snel kan schrijven als een redenaar spreekt.* Ik heb het tegendeel beweerd en gezegd dat dit onmogelijk is. Men werpt mij tegen, dat zulks echter te *Parijs* en te *Londen* geschiedt; dat er in beide deze steden personen zijn, die door deze kunst getrouwelijk overbrengen de redevoeringen, welke de redenaars in de openbare vergaderingen der volks-vertegenwoordigers aldaar uitspreken; dat men daar, in de dagbladen, des anderen daags, woordelijk leest, hetgeen de redenaars den vorigen dag gezegd hebben. Niets is gemakkelijker dan te zeggen dat zulks bestaat, maar het bewijs? waar is dat? Het zoude zeer moeijelijk, zoo niet onmogelijk zijn, het te geven. De dagbladen van *Parijs* zelve, bewijzen elk oogenblik, tijdens de beraadslagingen in de Kamer der afgevaardigden, het tegendeel. Indien de kunst der *Parijsche* Stenographen zoo verre ging, dat zij de redevoeringen der redenaars *woordelijk* konden mededeelen, dan zoude immers het opstel dier stukken in alle de dagbladen hetzelfde zijn. Men onderzoeke nu de dagbladen van *Parijs* die verslag geven van de zittingen der Kamer der gedeputeerden, en men zal zien dat zij, elk op eene verschillende wijze, de aldaar uitgebragte advijzen mededeelen; geene schriftelijke noch voor de vuist uitgesproken redevoering zal men er in dezelfde bewoordingen aantreffen.

Bewijst dit nu niet ontegenzeggelijk, dat de *Parijsche* Stenographen de kunst niet bezitten van zoo snel te schrijven als een redenaar spreekt, en hem van woord tot woord te volgen?

Even zoo is het met de Engelsche en met alle andere, zoo vroegere als latere Stenographen gelegen. De kunst van zoo snel te schrijven als een redenaar spreekt, bestaat niet en heeft nooit bestaan. Wat deed CICERO, toen hij de redevoering wilde doen opteekenen, welke CATO, in den senaat van *Rome*, tegen CATILINA uitsprak? Hij verliet zich niet op de kunst van een enkelen snelschrijver, dien men nu Stenograaph, Tachijgraaph, Notograaph (*notarius*) of hoe men wil, noemen moge, de naam doet niets tot de zaak; maar hij plaatste in verschillende gedeelten der raadzaal niet een, maar onderscheiden bekwame snelschrijvers; wel overtuigd zijnde, dat een eenig persoon, hoe groot ook zijne ervarenheid in het snelschrijven met de verkortingsteekenen van zijnen vrijgemaakten slaaf TIRO (naar den naam van den uitvinder *Tironiaansche teekenen* genaamd), zijn mogt, hij nogtans niet in staat was eene openbare redevoering woordelijk over te brengen. Daar intusschen de Romeinsche Consul er op gesteld was, om in deze gewigtige aangelegenheid zoo veel mogelijk, de redevoering van CATO te hebben, zoo als zij uit den mond diens grooten mans gevloeid was, nam hij het eenig mogelijke middel te baat om dit doel te bereiken, en nog zal hij daarin wel niet volkomen geslaagd zijn.

Maar, zal men zeggen, de *tironiaansche noten* of verkortings-teekenen waren niet de Stenographie, zoo als die thans bestaat; deze is eene meer volmaakte kunst. Het zij zoo! maar heeft men met deze kunst meer gedaan dan de *notarii*, de Stenographen of Tachygraphen van CICERO, met hunne noten of verkortings-teekenen hebben verrigt? De dagbladen van *Parijs* en *Londen* zijn daar, om deze vraag te beantwoorden. Zij doen, wel is waar, den zakelijken inhoud eener redevoering kennen en deelen misschien ook eenige woorden of zinsneden daarvan mede, in zoo verre de bekwame schrijver die heeft kunnen vatten en op het papier brengen; maar nooit leveren deze dagbladen letterlijk al wat een redenaar gezegd heeft, en dit immers moesten en zouden zij doen, indien zij waarlijk de bewonderenswaardige kunst bezaten van zoo snel te schrijven als een redenaar spreekt. Neen, ik moet het herhalen; deze kunst bestaat niet, zij heeft nooit bestaan, en men zal vergeefsche moeite doen haar te scheppen; zij is boven het bereik der menschelijke krachten.

Laat ons opregt zijn, en noch uit belang, noch uit eigenliefde, misbruik maken van de ligtgeloovigheid der menschen; doen wij de waarheid kennen aan hen die dezelve wel willen hooren, en bekreunen wij ons niet aan die onverbeterlijken die men overal vindt. Laat ons zeggen, dat, zoo de Stenographie al niet bestaat, gelijk men ons haar doet voorkomen, zij niettemin eene kunst is, die nuttig zijn kan, gelijk elke andere kunst of wijze om met verkortingen te schrijven. Men schaffe nu de kunst, om door middel van het eene of andere stelsel van verkortingen snel te schrijven, *stenographie*, *tachygraphie*, * okygraphie*, *polygraphie*, *notographie*, *phitographie*, of hoe men wil, de namen [illegible], van de eene zoo wel als van de andere schrijfwijzen zullen, (hetgeen men wel moet opmerken) niet afhangen van de meerdere of mindere volmaaktheid der middelen, waarvan men zich bediend heeft, maar alleen van de bekwaamheid en het vernuft des persoons die dezelve bezigt. Een tachygraaph, begaafd met een opgehelderden geest, een vlug begrip en een goed geheugen, en die goed kan stellen hetgeen hij goed heeft begrepen, zal gewis een getrouwer en sierlijker verslag van eene parlements-zitting geven, dan een Stenograaph, wiens verstandelijke vermogens niet denzelfden graad van volkomenheid hebben bereikt; hier is de persoon alles, de kunst niets.

Wat ik hier zeg is eene waarheid, welke bewezen is door hetgeen in andere landen bestaat: en daar men ons altijd die vreemde landen voorwerpt, zij het mij op mijne beurt vergund, mij ook daarop te beroepen en door voorbeelden aan te toonen, dat het niet het eene of het andere verkortings-stelsel is, hetwelk een goed verslag eener parlements-zitting doet geven, naardat men zulks alleen is verschuldigd aan de schranderheid en de verstandelijke vermogens van den schrijver, welk ook het middel zij, waarvan hij zich bediene.

Een ieder weet met welke uitgebreidheid, naauwkeurigheid en gepastheid van stijl het Parijsche dagblad *le Constitutionnel*, misschien wel het meest verspreide van alle dagbladen die in *Europa* gedrukt worden, verslag geeft van de zittingen der kamer der gedeputeerden. Welnu! het is geenszins door middel van de Stenographie, dat de voornaamste redacteur, met die taak belast, zich daarvan zoo uitmuntend kwijt; hij doet zulks alleen door middel der nederige Tachygraphie. Maar de heer DASMAING (dit is de naam van den redacteur) is een man van verstand en van groote bekwaamheden. In *Engeland* gebruikt men, zonder onderscheid, Stenographen en Tachygraphen voor de parlements-debatten; men ziet daar minder op de schrijfwijze welke een schrijver volgt, dan wel op zijne geestvermogens; ook betaalt men er de Tachygraphen, die talenten bezitten, duur, ja zeer duur, terwijl de Stenographen van middelmatige bekwaamheden tot geringe prijzen te bekomen zijn. Ziedaar dan nu een duidelijk bewijs, dat in *Engeland* zoo wel als in *Frankrijk* het stelsel niets, en de persoon alles is. Gaan wij over tot ons eigen land.

Hetgeen men te *Parijs* en *Londen* doet, kan men ook in den *Haag* en te *Brussel* doen. De talenten ontbreken er niet; men moet ze slechts zoeken, aansporen en goed betalen, zoo als bij onze naburen geschiedt. Onder het republikeinsch gouvernement, in 1796, was er in den *Haag* een Tachygraaph, een man van kunde, de heer H........, die, zonder de minste kennis van de Stenographie te hebben, een zeer naauwkeurig verslag wist te geven van de zittingen der volksvertegenwoordigers van dien tijd, maar, men moet het zeggen, men verschafte hem ook daartoe de noodige middelen. Vooreerst was hij, even als in *Engeland* en *Frankrijk*, niet geheel alleen voor dit werk; hij werd door anderen daarin bijgestaan; voorts deelden hem de leden der kamer zelve, als ook de griffier, aanteekeningen en inlichtingen mede, welke veel tot de volmaking van zijnen arbeid bijdroegen. In 1817, onder de constitutionnele regering van WILLEM I., wist de heer G....., een der schrijvers van het dagblad *le vrai Libéral*, ook zonder de minste kennis van de kunst der Stenographie te bezitten, een vrij uitgebreid verslag te leveren van de *Fransche* redevoeringen, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal uitgesproken. Hij deed vrij naauwkeurig de advijzen kennen, welke in de Fransche taal waren uitgebragt; zijn verslag had slechts het gebrek van gansch onvolledig te zijn ten opzigte der redevoeringen, in de *Hollandsche* taal gedaan, welke de heer G..... even min verstond als de Parijsche Stenograaph, die thans eene plaats van gunst in die kamer heeft. Indien deze bekwame Tachygraaph door eenen anderen Tachygraaph, even bekwaam als hij, die daarenboven de Hollandsche taal magtig was en die wel wist te schrijven, ware bijgestaan geworden, dan zouden wij gewis zittingen van onze kamer van gedeputeerden kunnen toonen, even goed en volledig als die van *Parijs* en *Londen*; maar, om op mijne stelling terug te komen, zulks zoude men niet door de hoog van zich opgevende Stenographie, maar door de nederige Tachygraphie verkregen hebben.

Om in ons land weder voort te brengen hetgeen er bestaan heeft, behoeft men geenszins zijne toevlugt te nemen tot eene kunst (de Stenographie) die men er tot dus verre zeer wel heeft kunnen ontbeeren; eene kunst, die inderdaad meer aardig dan nuttig, en wier uitoefening zoo moeijelijk is dat zij aan het onmogelijke grenst. Er is een ander middel om daartoe te geraken. Ik heb gezegd, dat het aan geene bekwame mannen in de *Nederlanden* ontbreekt, en dat men dezelve slechts moest zoeken. In de eerste plaats dan behooren de personen, die men zoude willen belasten met het geven van verslagen der zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de beide talen, welke men daar spreekt, wel te verstaan; zij moeten met onze staatsinrigtingen en onze gewoonten volkomen bekend zijn, en bij deze hoedanigheden ook nog de gaaf bezitten van goed te kunnen schrijven. Zulke mannen zal men in het koningrijk vinden, ofschoon zij er niet gemeen zijn. Na hen gevonden te hebben moet men hunnen ijver aansporen, hen aanmoedigen, hun alle middelen verschaffen om hun het werk gemakkelijk te maken, en van een' enkel persoon geen' arbeid vorderen waartoe drie redacteurs naauwelijks toereikend zouden zijn. Dezen weg inslaande, zoude men weldra zien, dat de stelsels van verkortingen onverschillig, dat de personen alles zijn, en dat, zoo men de middelen wilde aanwenden, bij onze naburen in gebruik, men hier zoude erlangen hetgeen aldaar bestaat.

Aan de Redactie.

Wanneer de Schrijver van het stuk, in uw Mengelwerk van den 9. Jan. ll. No. 4, aan de *Redactie*, en geteekend » *uw bestendige lezer, buiten Gelderland*" zijn naam durft noemen, en in uw blad openlijk bekend maken, zal ik hem zijne gewaagde en taxatoire stellingen, ten opzigte van de Provinciale Geneeskundige Commissie van *Overijssel*, waarvan ik de eer heb lid en secretaris te zijn, *bescheiden, en door middel van uw dagblad*, onder het oog brengen, wijl hij met de ware toedragt der zaak niet schijnt bekend geweest te zijn. Doch zoo hij zijnen naam blijft verbergen, en dus lust of plan schijnt te hebben, om in het duister gal uit te spuwen, oordeele ik hem geene wederlegging waardig, en zal de eer der Commissie, door zijn geschrijf, ook wel niet gekrenkt worden.

Ik meende het toch van belang UEd. hier van te verwittigen, en verzoeke UEd. deze in uw dagblad te plaatsen, mij intusschen met achting noemende

[illegible] Dienaar.

KAMPEN, den 22. Jan. 1827.

J. DE VRIES HOFMAN,
Stads Med. Dr. en Lector te Kampen.

De schrijver van het bedoelde stuk is bij de Redactie bekend, en een te belangloos en achtingwaardig man, dan dat hij opzettelijk de Commissie zou hebben willen verongelijken. Al mogt hij niet goedvinden, om zijnen naam bekend te maken, durft de Redactie den geachten schrijver van bovenstaanden brief wel uitnoodigen, omtrent deze zaak de bedoelde opheldering in dit dagblad te geven.

Bij de Redactie is over dit onderwerp nog ontvangen het volgende stuk:

Aan de Redactie.

In het Mengelwerk van uw geacht blad No. 4, 9 Januarij 1827, las ik een relaas over een beroemd geneesheer, welke, na eene meer dan 40jarige praktijk, om toenemende verzwakking, verpligt was, zijne rust op het land te zoeken, en die hiertoe eene plaats in eene andere provincie had verkozen; hier behandelde hij uit menschlievendheid arme lieden en genas er velen, dan werd zeer geplaagd door de Geneeskundige Commissie, die hem deze belangelooze praktijkoefening door den Schout liet verbieden, en hem zelfs dreigde in regten te vervolgen. — Vergun mij hierop het volgende te antwoorden, en dit ook in uw blad te plaatsen.

Ik weet niet wie die Doctor is geweest, en dus ook niet welke Geneeskundige Commissie hem de praktijkoefening heeft verboden, maar zelve Doctor zijnde, weet ik wel, dat men, naar eene andere provincie vertrekkende, verpligt is, zijne bul te laten viseren, en hiervoor eenige weinige guldens, ik meen van zes of acht, in 's lands kas te storten; dit viseren dient om de onkosten te vergoeden. Het is dus eene wet, die eenvoudig, doelmatig en zeer gemakkelijk om op te volgen is, en die, wanneer ze niet bestond, de deur voor allerlei kwakzalverij zou openzetten. Dat nu onze oude Collega in zijne menschlievende handelwijze verhinderd werd, waaraan is dit te wijten? Niet aan de Geneeskundige Commissie; deze deed haren pligt en mogt niet onderzoeken of de Doctor alleen arme zieken behandelde, want hiervan spreekt de wet niet. Niet aan de wet, want deze kan geene uitzondering in dit opzigt maken, zonder weder aanleiding tot grove misbruiken te geven. — Maar alleen aan den ouden Doctor zelven, omdat hij er tegen opzag om het geld voor het viseren te betalen. — Nu komt het mij voor, dat een Doctor, welke met veel roem heeft gepractiseerd, in 40 jaren ook wel zoo veel zal hebben overgewonnen, dat hij zijne eigene rust voor zes gulden had kunnen koopen, en, had er dit niet af gekund, zoo verkreeg hij door het visum het radikaal om, behalve aan behoeftigen, ook aan anderen geneeskundige hulp te kunnen toedienen, en zoo doende de zes gulden ruim wederom te winnen: daarbij is het nimmer goed zich tegen de wetten van het land, al schijnen zij ons hard toe, te verzetten, dit doet ten minste geen regt geaard Nederlander. De inzender van het bovengenoemd relaas, noemt in zijne inleiding de geneeskundige wetten, ingewikkeld, zeer gebrekkig. Wij zijn dit volkomen met hem eens, maar vooral niet om het artikel, hetwelk de Geneeskundige Commissie

verpligtte om onzen ouden menschlievenden arts te vervolgen; dit is een van de allerbeste artikelen der geheele wet; maar omdat de wet niet sterk genoeg is tegen het weren van alle kwakzalverij. — Zoo hebben wij voor eenigen tijd in dit zelfde blad op goede gronden aangetoond gevonden, dat het leveren van medicamenten door doctoren, in kleine steden en op het platte land, door de wet niet is verboden, en kwakzalverij is, en onlangs in een der Maandwerken zien betogen, dat de wet niet sterk genoeg is tegen het praktiseren der Apothekers, hetwelk met niet minder regt kwakzalverij genoemd kan worden.

Dan wat behoeven wij dit bij te brengen. Men leest van tijd tot tijd in de Couranten advertentien van den Apotheker VAN HARINXMA uit *Leeuwarden*, die een soort van goed, onder den naam van Gomma, uitvent, hetwelk voor allerlei soort van hoest, borstkwalen, tering en wat niet al meer probatum zou zijn, even als of alle hoest, tering en borstkwalen, uit dezelfde oorzaken ontstaan, en dus door hetzelfde middel te herstellen zijn; men leest er van een zenuwtinctuur, door den Vrieschen Geneesheer A. HERINGA uitgevonden, en insgelijks door genoemden VAN HARINXMA aangeboden, even als of alle zenuwkwalen door één middel konden genezen worden. — Wanneer nu dergelijke kwakzalverijen openlijk mogen bekend gemaakt worden, dan mag men met regt zeggen: »het wordt hoog tijd dat de wetten eens worden herzien."

H.... Uw bestendige lezer.
20 Januarij 1827. B.

De JEZUITEN en hun gedrag jegens geestelijke en wereldlijke Regenten, uit hunne eigene werken en die der geloofwaardigste Geschiedschrijvers opgemaakt. — Naar het Hoogduitsch van ERNST FRIEDMAN, Geheim-Secretaris te B***. *Te* Amsterdam *bij* J. C. VAN KESTEREN, *1826, 8vo. 486 bladzijden.*

Onder de gevolgrijkste gebeurtenissen van het verloopene eerste vierde gedeelte der 19 eeuw, bekleedt gewis de herstelling der Jezuiten-orde door Paus PIUS VII., bij zijne Bul van den 7. Augustus 1814, eene eerste plaats. Veldslagen toch mogen over het lot van regerende stamhuizen hebben beslist, congressen onafhankelijke volkeren aan magtige monarchien hebben cijnsbaar gemaakt, omwentelingen de oudste troonen van dit werelddeel op hunne grondvesten hebben doen daveren, onverwachte sterfgevallen van magtige alleenheerschers de staatkunde van *Europa* hebben doen waggelen, de werking van alle deze gebeurtenissen is binnen zekere grenzen van tijd en plaats beperkt; doch door de herstelling der Jezuiten-orde is eene sluimerende kracht weder in het aanzijn geroepen en voortgestuwd, waarvan noch de hersteller, noch de scherpzigtigste staatsman de mogelijke en waarschijnlijke gevolgen in de verwijderdste toekomst heeft kunnen berekenen, noch berekenen kan. Naauwelijks zijn sedert het oogenblik dier herstelling, twaalf jaarkringen gesloten, en welke zijn niet reeds de bekende schrikkelijke uitwerkselen, die deze helsche kracht in dit kort tijdsverloop heeft te weeg gebragt; zoo verre het toch den mensch gegeven is oorzaken en gewrochten aan een te hechten, en nieuwe verschijnselen uit vroegere gebeurtenissen te verklaren, is het onbetwistbaar zeker, dat en de Godsdienstige vervolgingen in 1815, in het Zuiden van *Frankrijk*, en de herleving der inquisitie in *Spanje*, en de ultramontaansche staatkunde van het Fransche kabinet, en de verbittering der staatkundige en godsdienstige partijen in dit zoo geschokte land, en de onregtvaardige oorlog aan *Spanje* aangedaan, en de moorden en brandstapels in dat ongelukkige rijk aangerigt, en de onstaatkundige ondersteuning der Portugeesche uitgewekenen, en de burgeroorlog, die in dat koningrijk woedt, en zoo vele andere onzer eeuw ten schande strekkende voorvallen, altemaal armen zijn van denzelfden vloed, die op den 7. Augustus 1814 op het Vatikaan ontsprong. — En wat zijn alle deze, op zich zelve schrikkelijke gebeurtenissen, vergeleken bij den onheilspellenden invloed, door deze zoo gevaarlijke orde op de opvoeding des ontluikenden geslachts herkregen; hunne pogingen worden nu nog vaak verlamd door de met hunne leerstellingen strijdende begrippen, die het thans in volle kracht bloeijende geslacht zoo weldadig heeft ingezogen; maar wat zal het zijn, indien dit geslacht zal zijn vervangen door de kweekelingen eener orde, die steeds kundigheden met slechte grondbeginselen, verstand en fijn oordeel met een bedorven hart en onreine zeden heeft vereenigd, en in wier gladde mond de omwentelingen en staatkundige schokken, waarvan onze leeftijd getuige was, zulke gevaarlijke wapenen zijn, om elke zucht tot bevordering van beschaving en verlichting in het jeugdig gemoed te verstikken. — God behoede *Frankrijk* en *Europa!* maar wij gelooven dat Paus PIUS VII. op den 7. Augustus 1814 te *Rome* eenen brand heeft ontstoken, die, feller dan die van Herostratus, zijnen naam door het nageslacht zal doen verfoeijen.

Te regt zijn sedert dit gewigtig tijdstip aan iederen vaderlander en wereldburger alle pogingen welkom, die de strekking hebben om omtrent het gevaarvolle dier herstelling alle standen, rangen en jaren de oogen te openen, en alzoo een tegenwigt daar te stellen, tegen die rustelooze woelingen der duisternis, om ons de vrucht van zoo vele ondervinding nutteloos te doen verliezen. Eene menigte oudere en nieuwe geschriften, die langs verschillende wegen alle dit einddoel trachten te bereiken, is hier en elders in het licht gekomen; en het heeft niet ontbroken aan middelen, om omtrent het gevaarlijke der Jezuiten-orde te worden voorgelicht; mogt de drukpers niet vruchteloos onder dezen last hebben gezweet, en het — *sed delenda Carthago"* de bestendige wapenkreet van het opbloeijend geslacht, althans in ons vaderland worden!

Het voor ons liggende werk is alleen aan de kortelijk door ons ontwikkelde denkbeelden zijnen oorsprong verschuldigd, en daarom reeds, als eene allezins nuttige lektuur, algemeen aanbevelenswaardig. — Doch daarenboven heeft de schrijver zijne taak op zulk een ruime schaal opgezet en afgeweven, dat, wat daadzaken betreft, geen tot dus verre in het licht verschenen werk daaraan rijker kan worden geacht; dewijl er zeker in vroegeren of lateren tijd geene beschuldiging tegen de Jezuiten is ingebragt, die hier hare plaats niet vindt. — Schoon wij dan nu de vorm, inkleeding en verdeeling van dit werk niet beamen, en eene naar tijdorde, hetzij voor de verschillende volkeren, hetzij door de opvolging van de generalissimi der orde afgedeelde pragmatische geschiedenis dezer zoo befaamde instelling, in onze oogen, meer algemeen belangrijk en ter vermijding van herhalingen meer geschikt zoude zijn geweest, kunnen wij echter onze bewondering aan den noesten vlijt des schrijvers niet ontzeggen, die van heinde en ver de bouwstoffen heeft verzameld, welke vroeg of laat het verschijnen van dusdanige pragmatische geschiedenis gemakkelijker zal kunnen maken; en daar in de gegevene omstandigheden kennis, algemeen verbreide kennis van de helsche instellingen, grondbeginselen en handelingen dezer navolgers van LOJOLA eene eerste en voornaamste behoefte is, kunnen wij dit werk dus met volle ruimte aanbevelen.

De vertaling is over het algemeen wel uitgevallen; en, zoo verre eene oppervlakkige doorlezing ons in staat gesteld heeft daarover te oordeelen, slechts hier en daar door onnaauwkeurigheden en germanismen ontsierd. Bijzonder heeft onze opmerking getroffen het gebruik van den Duitschen naam *Lüttich*, in plaats van *Luik*, op pag. 177; is dit onkunde of onoplettendheid van den vertaler? wij moeten wel het laatste onderstellen, omdat ieder aardrijkskundig woordenboek den misslag had kunnen voorkomen. Maar behoeft men zich bij onze hedendaagsche vlugheid in vertalingen daarover wel te verwonderen, daar men dagelijks zulke lachwekkende fouten ziet, en onder anderen op bladzijde 235, van het leven van ALEXANDER I., in het afgeloopen jaar te *Rotterdam* bij CONTZE en OVERBROEK uitgekomen, Koning LODEWYK XVIII. in 1815, in plaats van naar *Rijssel (Lille)* naar het fort *Lillo* ziet trekken.

ARNHEM, den 30. Januarij.
Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:
Den 29. Jan. 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 40 D.
Den 30. dito. 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D.

Heden is zeer voorspoedig verlost van eenen welgeschapen Zoon, *EMELIE ADELAIDE WEERTS*, geliefde Echtgenoote van

ARNHEM, H. CRAMER.
den 24. Januarij
1827.

---

† † † De ONTVANGER der DOMEINEN § § te *HARDERWYK* maakt bij dezen bekend, dat de geannonceerde AANBESTEDING en HOUTVERKOOPINGEN, in plaats van op den 30. Januarij 1827, op den 13. Februarij op het *Loo* en op den 17. Februarij daaraanvolgende te *Harderwijk* zal plaats hebben.

De Ontvanger voornoemd,
VAN BROECKHUISEN.

† † † Volgens Exploict van den Deurwaarder *GERRIT EBBINK VAN DICK*, te *Zutphen*, van den vierden Januarij 1800 zeven en twintig, gedaan ter requisitie van JAN LANKHORST, Klompemaker, wonende in *Baak*, en BERNARDUS HOBBINK, Metselaar, wonende te *Hengelo*, TEUNIS HARMSEN, Klompemaker, mede te *Hengelo* woonachtig, MARIA FRANKEN, Weduwe van HENDRIK KLEVER, Eigenaresse, wonende te *Zelhem*, LAURENS TEN HONIS, Steenbakker, wonende te *Winterswijk*, ALEXANDER JOSEPH STEEMAN, Landbouwer, wonende onder *Zelhem*, WILLEM BESSELINK, Landbouwer, wonende onder *Hengelo*, WILLEM HILLEN, Schoolonderwijzer, wonende te *Zelhem*, HENDRIKUS HEBBINK, Landbouwer, mede te *Zelhem* woonachtig, en LAMMERT GEMMINK, Landbouwer, wonende te *Varseveld*, voor alle welke Requiranten, voor zoo veel noodig, Domicilie en Procureur is gesteld bij Mr. *HENDRIK JAN T'HOOFT*, Procureur, wonende te *Zutphen*, is aan den Heer Officier van Justitie bij de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te *Zutphen*, insinuatie gedaan, dat gemelde Requiranten, ten fine van zuivering van legaal Hijpotheek, waarmede de hierna te melden Perceelen onroerend Goed zouden kunnen bezwaard zijn, ter Griffie van welgemelde Regtbank hebben gedeponeerd eene Expeditie van een Proces-Verbaal der memorie van lasten, opgemaakt door den Heer Mr. *J. J. SCHLUITER*, Notaris, residerende te *Zutphen*, in tegenwoordigheid van Getuigen, den tweeden September 1800 zes en twintig, en van de twee daarop volgende Processen-Verbaal van eerste en tweede Veiling, respectievelijk van den twintigsten der even genoemde maand September en van den vierden October volgende, welke Processen-Verbaal inhouden den verkoop door Jufvrouw JOHANNA KUNNERA MARGARETHA HESSELINK, buiten beroep, wonende te *Zelhem*, Weduwe van den Heer JAN BECKING, deels voor zich en uit eigen hoofde, deels als Moeder en wettige Voogdesse van drie nog minderjarigen, onder haar echt bij wijlen voornoemden Man in echt verwekte Kinderen, met namen: HENDRIK DIEDERIK BECKING, LOUIS CONSTANT BECKING en HARMINA ANNA GEERTRUID BECKING, voorts door den Heer BERNARD GERHARD BECKING, tweede Luitenant bij de Nationale Infanterie, woonachtig te *Zelhem*, Jufvrouw MAGDALENA JOHANNA BECKING, den Heer HERMAN ADOLPH BECKING, Jufvrouw ALEIDA HARMINA BECKING en den Heer JOHAN WILHELM BECKING, alle vier laatstgenoemden zonder beroep wonende te *Zelhem*, van onderscheiden Perceelen vast Goed, gelegen in de Gemeente van *Hengelo* en *Zelhem*, Arrondissement *Zutphen*, Provincie *Gelderland*, bij bovengemelde Processen-Verbaal breeder omschreven, respectievelijk aan bovengenoemde Requiranten, en zulks voor zoodanige som als bij elk Perceel bij het Proces-Verbaal van tweede Veiling voornoemd staat uitgedrukt, buiten de lasten, daarbij insgelijks opgegeven. Het Depôt van meergemelde Processen-Verbaal is geschied bij acte ter Griffie van bovengemelde Regtbank, van den negentienden December 1800 zes en twintig, zijnde van het deswegen afgegeven Certificaat door den Heer Griffier dier Regtbank en van voorschreven insinuatie aan den Heer Officier van Justitie voornoemd, kopij gegeven, aan welken Heer Ambtenaar tevens is verklaard, dat, uit hoofde wegens legaal Hijpotheek op de voorschrevene Onroerende Goederen, door aan Requiranten onbekende Personen inschrijving zouden kunnen genomen worden, zij de gedane insinuatie, overeenkomstig de Wet, zullen doen bekend maken.

Hetgeen Certificerende,
H. J. [illegible],
Procureur.

† † † *J. G. FISCHER*, Notaris te *Ede*, zal op † † Donderdag den 1. Februarij 1827 bij inzet, en op Don- † derdag den 15. derzelve maand bij toeslag, beiden voormiddags ten 10 ure, in de *Posthoorn* te *Ede*, publiek verkoopen:

Eene BOERENPLAATS, No. 131, met deszelfs GETIMMERTEN en ongeveer 22 Bunders BOUW-, WEI- en HOOILANDEN, staande en gelegen in de Buurtschap *Manen*, Gemeente *Ede*, bewoond bij *MAAS MAASSEN*, door wien de aanwijzing zal geschieden.

Nadere informatien bij gemelden Notaris.

§ † § TE KOOP: een mooi partijtje ZWARTE † † BUFFEL, IERSCHE en AMERI- † KAANSCHE HOORNE PUNTEN, zijnde dezelve, vooral de *eerste*, uitmuntend dienstig tot het maken van PYPENROEREN en ander Kunstdraaijers-werk. Te bevragen bij den Makelaar *J. N. VAN HOUTEN*, te *Rotterdam*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.